

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 105Nt/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123011992
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Turák
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2123011992.2

Uznesenie

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Turáka a prísediacich Moniky Kováčovej a Romana Vavra, v trestnej veci odsúdeného L.. U. O., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.03.2024 v Piešťanoch, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného L.. U. O., nar. XX.XX.XXXX v B. S., trvale bytom mesto G. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 15T/24/2018 zamietá, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Dňa 08.06.2023 bol Okresnému súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) doručený návrh odsúdeného L.. U. O. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 15T/24/2018 z dôvodu, že vo veci nebol od poškodeného zákonným spôsobom vyžiadaný súhlas s trestným stíhaním podľa § 211 ods. 1 Trestného poriadku.

Okresný súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, za účelom rozhodnutia o návrhu odsúdeného, na ktorom vypočul odsúdeného, oboznámil návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, spis Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/24/2018, konkrétne obžalobu, zápisnice o hlavnom pojednávaní, rozsudok, sp. zn. 15T/24/2018 zo dňa 02.12.2019, rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/49/2020 zo dňa 15.07.2021, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Tdo/38/2022 zo dňa 28.06.2023, lustráciu v ZVJS a odpis z registra trestov.

Z dokazovania vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/24/2018 zo dňa 02.12.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/49/2020 zo dňa 15.07.2021, bol odsúdený uznávaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v čase od 20.07.2015 do 09.09.2015 z nezisteného miesta ako konateľ spoločnosti AGRO ML s.r.o. so sídlom Námestie Mládeže 117/27, Veľký Meder, IČO: 46 253 629, vylákal od družstva s obchodným menom TRITICA - odbytové družstvo, družstvo, peňažné prostriedky vo výške 29.600 eur, a to tak, že predstieral, že má u skladovateľa Rybárová farma s.r.o. v obci Šurany - Kostolný Sek uskladnených pre odberateľa 200 ton sladovníckeho jačmeňa odrody Kango, čo deklaroval aj vo vystavenom skladiskovom liste č. 09/2015 SL01, na základe čoho dňa 20.07.2015 uzatvoril v mene spoločnosti AGRO ML s.r.o. s družstvom TRITICA - odbytové družstvo, družstvo, kúpnu zmluvu č. 09/2015, pričom pred dodaním jačmeňa vystavil dňa 14.08.2015 faktúru č. 20150003 v sume 29.600 eur, ktorú žiadal uhradiť na svoj súkromný účet, pričom túto kúpnu cenu TRITICA - odbytové družstvo, družstvo, uhradilo dňa 08.09.2015 bankovým príkazom zadaným v Trnave, avšak obvinený v dohodnutej dobe do konca mesiaca november 2015 jačmeň nedodal, ani ho od počiatku dodať neplánoval, pretože jačmeň nemal vôbec uskladnený, kúpnu cenu zaslanú na svoj súkromný účet po jej prijatí použil na iné účely, iné prostriedky na zabezpečenie jačmeňa pre kupujúceho nemal k dispozícii, čoho si bol obvinený o počiatku vedomý, nakoľko majetok spoločnosti AGRO ML s.r.o. bol blokován v exekučných konaniach, čím spôsobil

družstvu TRITICA - odbytové družstvo, družstvo, so sídlom Hospodárska 53, Trnava, IČO: 36 254 240, škodu vo výške 29.600 eur, pričom takto konal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/189/2011 zo dňa 12.09.2012, právoplatným dňa 12.09.2013, odsúdený za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Bol mu tiež uložený trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokuristu vo výmere 3 (tri) roky.

Vo trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 15T/24/2018 bolo rozhodnuté na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní a z tohto dokazovania vyplynulo, že odsúdený tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku kladeného mu za vinu v zmysle obžaloby poprel. Mal námietky týkajúce sa obžaloby, nakoľko podľa jeho názoru nevylákal žiadne peniaze. Pán G. prejavil záujem o kúpu 200 ton jačmeňa. Odsúdený preto navštívil pána F., ktorý daným množstvom jačmeňa disponoval a jednu vzorku jačmeňa odovzdal pánovi O.. N. v Nových Zámkoch a druhú vzorku pánovi G. v Dunajskej Strede. Pán Komárňanský odsúdeného informoval, že družstvo bude za jačmeň platiť prostredníctvom úveru z banky, a preto odsúdený na požiadanie pána G. potvrdil skladiskový list, ktorého návrh zaslal odsúdenému pán G.. Odsúdený bol s pánom F. dohodnutý, že k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi ním a pánom F. dôjde až vtedy, keď dôjde k realizácii obchodu medzi odsúdeným a družstvom. Pán G. poslal kúpnu cenu za jačmeň vo výške 29.600 eur na súkromný účet odsúdeného z dôvodu, že spoločnosť odsúdeného mala exekútorom zablokované účty a odsúdený peniaze potreboval na úhradu jačmeňa. Následne sa pán G. zastavil u pána F., ktorého sa pýtal, či odsúdený má u neho uskladnených 200 ton jačmeňa, pričom pán F. pána G. informoval, že žiadna zmluva medzi ním a odsúdeným uzavretá nie je, avšak len z dôvodu, ktorý uviedol odsúdený. Pán G. V. obvinil odsúdeného z podvodu a požadoval vrátiť peniaze, čo však odsúdený odmietol, pretože družstvo bolo dlžníkom vo vzťahu k spoločnosti odsúdeného za iný obchod z minulosti. Odsúdený následne potom, ako jemu jeho dlžníci vrátili peniaze dňa 19.02.2019 peniaze zaplatené družstvom vrátil pánovi O.. N., ktorý je svokrom pána G., a to po dohode s pánom G.. Pán O.. N. odsúdenému tvrdil, že je po dohode s pánom G. oprávnený vymáhať pohľadávky družstva TRITICA. Sumu 29.600 eur odsúdený odovzdal O.. N. v hotovosti z dôvodu, že O.. N. bol dlžníkom a pokiaľ by mu peniaze zaslal na účet, veritelia O.. N. by na tieto peniaze siahli. Odsúdený od pána G. nežiadal úhradu kúpnej ceny za jačmeň vopred, takúto úhradu vopred odsúdenému navrhol sám pán G.. Návrh kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou odsúdeného a družstvom TRITICA odsúdenému zaslal pán G.. Pokiaľ ide o peniaze, ktoré na súkromný účet odsúdeného boli zaslané družstvom TRITICA, tieto odsúdený použil na iné svoje obchody, t. j. na predaj a kúpu poľnohospodárskych komodít, pričom platby realizoval v hotovosti. Odsúdený potvrdil, že sumu 29.600 eur mal doma v trezore v hotovosti v čase, kedy mal byť jačmeň družstvu dodaný, teda v mesiaci 11/2015. Obchod sa však neuskutočnil a keď pán G. žiadal vrátiť peniaze, toto odsúdený odmietol s odôvodnením, že aj on má voči družstvu pohľadávku v približne rovnakej výške, pričom odsúdený upresnil, že jeho pohľadávka bola voči spoločnosti SWC s.r.o., ktorej konateľom bol tiež pán G., a preto odsúdený pánovi G. navrhoval, aby sa pohľadávka družstva TRITICA započítala s jeho pohľadávkou voči spoločnosti SWC s.r.o.. Následne odsúdený peniaze použil na iné obchody. Odsúdený uviedol, že jeho spoločnosť AGRO ML v roku 2015 mala záväzky voči daňovému úradu, ktoré boli exekúčne vymáhané. Prečo k obchodu napokon nedošlo odsúdený odôvodnil tým, že potom, ako pán G. navštívil pána F., ktorý mu povedal, že odsúdený u neho žiaden jačmeň uskladnený nemá, pán G. požadoval vrátenie peňazí. Odsúdený v čase vrátenia sumy 29.600 eur pánovi O.. N. neskúmal, kto je štatutárom družstva TRITICA a keďže vedel o rodinnom vzťahu medzi Mgr. Belkom a pánom G., stačilo mu uistenie O.. N., že tento je na základe dohody s pánom G. oprávnený vymáhať pohľadávky družstva TRITICA. Existenciu takej dohody medzi pánom G. a O.. N. si však odsúdený u pána G. neoveroval.

Svedok L.. M. G. vypovedal, že odsúdený bol istý čas zamestnancom spoločnosti SWC Trnava s.r.o., neskôr sa osamostatnil a bol schopný zabezpečiť komodity, s ktorými obchodovalo družstvo TRITICA. Družstvo TRITICA malo dodať sladovnícky jačmeň sladovníam Sessler, preto sa družstvo TRITICA dohodlo s odsúdeným na dodávke 200 ton sladovníckeho jačmeňa, bola podpísaná zmluva a družstvo si na kúpnu cenu vzalo v banke úver. K dodávke jačmeňa však nedošlo, pretože pán F., u ktorého mal byť jačmeň uskladnený sa vyjadril, že odsúdený u neho žiaden jačmeň uskladnený nemá a

odsúdený nebol schopný resp. ochotný vrátiť kúpnu cenu. Odsúdený vnímal osobné prepojenie medzi družstvom TRITICA a spoločnosťou SWC s.r.o., voči ktorej mala spoločnosť odsúdeného pohľadávku, ktorej hodnota bola v reštrukturalizácii znížená na 15 %, avšak vzťah medzi spoločnosťou odsúdeného a družstvom TRITICA bol vzťahom iným. Svedok si u pána F. pred podpisom zmluvy s odsúdeným neoveroval, či sa jačmeň u pána F. nachádza, pretože vedel, že pán F. je prvovýrobcom a odsúdený v minulosti veľa podobných obchodov zabezpečil, a preto odsúdenému dôveroval. Svedok nevedel o tom, že odsúdený peniaze vrátil a nevedel ani o tom, že účet na faktúre, ktorú družstvo uhradilo nebol účtom spoločnosti obžalovaného, ale súkromným účtom obžalovaného. Svedok potvrdil, že odsúdený nevyžadoval platbu vopred a uviedol, že predloženie skladiskového listu vyžadovala banka. Svedok nepotvrdil, že by mu odsúdený odovzdal vzorku jačmeňa. Svedok ďalej uviedol, že mu pán F.Á. povedal, že sa necíti byť viazaný nejakými dojednaniami s odsúdeným. Svedok potvrdil, že bol štatutárom družstva TRITICA do mesiaca december 2015 a potvrdil tiež to, že odsúdený podmieňoval vrátenie kúpnej ceny jeho pohľadávkami voči spoločnosti SWC s.r.o.. Súd počas výsluchu svedka oboznámil potvrdenie o splatení dlhu na čl. 295, z ktorého vyplynulo, že O.. N. dňa 19.02.2019 od odsúdeného prevzal sumu 29.600 eur, čím odsúdený vyrovnal svoj dlh voči družstvu TRITICA. V predmetnom potvrdení sa uvádza, že „O.. N. bol v spoločnosti TRITICA spoločníkom a konateľ L.. G. ho ústne poveril, že má na starosti firemné pohľadávky a zabezpečenie ich úhrad a okrem iného tieto vyplatené pohľadávky zostanú v prospech O.. N.“ V reakcii na oboznámené potvrdenie o splatení dlhu sa svedok L.. G.Á. vyjadril, že O.. N. nedával žiadne splnomocnenie na vymáhanie pohľadávok družstva TRITICA a ani žiadne pokyny na vymáhanie takých pohľadávok a zároveň uviedol, že ho O.. N. neinformoval, že by nejaké pohľadávky vymohol. Svedok potvrdil, že on ako i O.. N. boli členmi družstva TRITICA do 15.12.2015, pričom v mesiaci december 2015 všetci členovia družstva svoje podiely v družstve odpredali na iné osoby. Svedok nevie o žiadnej dohode medzi novým predsedom družstva TRITICA, resp. novými členmi družstva TRITICA a O.. N. a svedkom, podľa ktorej by O.. N. alebo svedok mohli vymáhať pohľadávky družstva, ktoré družstvu vznikli pred decembrom 2015 a tieto si po vymožení ponechať a nevie ani o žiadnej dohode medzi pôvodnými členmi družstva a novými členmi družstva, podľa ktorej pohľadávky družstva vzniknuté pred 12/2015 budú patriť niektorému alebo všetkým pôvodným členom družstva.

Svedok T. F. vypovedal, že odsúdený za ním na jeho farme bol a pýtal sa na jačmeň, avšak svedok odsúdenému uviedol, že pokiaľ by odsúdený o nejaký jačmeň mal záujem, musí ho zaplatiť vopred. Svedok uvedené odsúdenému uviedol s ohľadom na skutočnosť, že od iných obchodných partnerov vedel o finančných problémoch odsúdeného a bol voči nemu obozretný. Zmluva medzi svedkom a odsúdeným nebola podpísaná žiadna a svedok nevystavil žiadnu faktúru a žiaden obchod s jačmeňom sa neuskutočnil a svedok sa necítil byť viazaný dodávkou 200 ton jačmeňa len na základe návštevy odsúdeného a jeho dopytu na možnosť takej dodávky. Svedok potvrdil, že pokiaľ by odsúdený za jačmeň zaplatil, bol by v danom čase schopný dodať požadované množstvo 200 ton. Svedok si nepamätal, či ohľadom dodávky 200 ton jačmeňa komunikoval aj s pánom G. alebo O.. N., avšak potvrdil, že odsúdený si od neho 2x bral vzorky jačmeňa. Odsúdený v reakcii na výpoveď svedka T. F. poprel, že by svedok žiadal za jačmeň platbu vopred a uviedol, že po potvrdení kvality jačmeňa svedka žiadal o uzavretie zmluvy. Svedok na vyjadrenie odsúdeného reagoval tak, že odsúdený sa po vzatí vzoriek na dlhšiu dobu odmlčal a so svedkom nekomunikoval a nedvíhal mu telefón a keďže nedošlo k úhrade jačmeňa, svedok s ním ako so svojim jačmeňom naložil podľa vlastného uváženia. Keďže výpoveď svedka T. F. a následné vzájomné vyjadrenia odsúdeného a tohto svedka sa v podstatných okolnostiach odchyľovali, súd medzi odsúdeným a týmto svedkom vykonal konfrontáciu, pričom tak odsúdený ako aj svedok zotrvali na svojich výpovediach.

Svedok O.. O. N. vypovedal, že odsúdeného pozná, dlhé roky spolu spolupracovali. Svedok ďalej uviedol, že odsúdený družstvu TRITICA nezaplatil za sladovnícky jačmeň, bol na zaplatenie opakovane vyzývaný a zaplatil až vo februári 2019. Svedok sa nevedel vyjadriť, či sa obchod s odsúdeným realizoval na základe zmluvy, pretože tieto veci riešil pán G.. Svedok uviedol, že družstvo TRITICA malo neuhradené pohľadávky cca 450.000 eur, pričom s pánom G. sa dohodli, že pohľadávky budú patriť svedkovi. Svedok potvrdil, že obžalovaného opakovane navštívil a žiadal ho o úhradu tejto pohľadávky

Na základe aj ostatných vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že odsúdený využil situáciu a L.. G. ako predsedu predstavenstva poškodeného uviedol do omylu v tom, že má záujem dodať poškodenému jačmeň, avšak v skutočnosti chcel len vylákať kúpnu

cenu, aby touto pokryl jeho pohľadávku voči spoločnosti SWC Trnava, spol. s.r.o. z minulosti, ktorá ostala neuhradená, pričom ako uviedol aj L.. G., odsúdený vnímal prepojenie oboch subjektov, t. j. spoločnosti SWC Trnava, spol. s.r.o. a poškodeného cez osobu L.. G.. Odsúdený tak na škodu majetku poškodeného seba obohatil o sumu 29.600 eur tým, že uviedol L.. G. ako štatutára poškodeného do omylu a spôsobil tak na majetku poškodeného značnú škodu.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že dal obhajcovi nálež Ústavného súdu, ktorý prakticky je na jeho prípad. Bol prakticky stíhaný ako fyzická osoba, pritom TRITICA obchodné družstvo je právnická osoba.

Obhajca v priebehu verejného zasadnutia uviedol, že ako už konštatoval v písanom návrhu, ako aj odsúdený dal písomne, namieta predovšetkým to, že tam nebol súhlas poškodeného. Dodal k tomu istým spôsobom na podklade zisteného skutkového stavu, rozhovoru a preštudovania spisu, návrh taký, aký je. Je toho názoru, že súd, ktorý prerokováva obnovu konania je povinný preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu. Toto nebolo spravené. Boli tam podľa neho nie celkom detailne rozobraté všetky úkony, ktoré súviseli s obžalobou, ešte OČTK. Bol stanovený opatrovník, ktorý nemal ani páru o veci. A súd rozhodol. Tak ako avizoval odsúdený, tu mu dal nálež Ústavného súdu, sp. zn. II ÚS 185/2020 zo dňa 27.08.2020. Prečítal právnu vetu: „Právny záver, podľa ktorého súhlas s trestným stíhaním sa vyžaduje len od takého poškodeného, ktorý je fyzickou osobou majúcou konkrétny vnútorný pomer k páchatelovi (nie teda od právnickej osoby), nie je pri výklade Trestného poriadku ústavne udržateľný. Tým, že zákonodarca v ustanovení § 211 ods. 2 Trestného poriadku ustanovil ako výnimku z pravidla o potrebe súhlasu poškodeného na trestné stíhanie konkrétnej osoby ako obvineného v prípade trestných činov vymenovaných v ustanovení § 211 ods. 1 Trestného poriadku viaceré taxatívne vymenované typy právnických osôb ako poškodených, zároveň určil, že v prípade ostatných (iných než vymenovaných) typov právnických osôb je potrebné použiť ustanovenie § 211 ods. 1 Trestného poriadku (v zmysle súhlasu poškodeného na trestné stíhanie dotknutej osoby). To platí bez ohľadu na z povahy veci vyplývajúcu absenciu vzťahu poškodeného (ako právnickej osoby) k osobe potencionálneho obvineného, ktorý je vymedzený v naostatok označenom ustanovení (právo poškodeného odmietnuť vypovedať proti dotknutej osobe ako svedok). Ustanovenie § 211 ods. 2 Trestného poriadku má teda v uvedenom smere povahu ‚lex specialis‘ a nie je citovanou podmienkou podľa odseku 1 tohto ustanovenia obmedzené. Keďže ide o bazálnu podmienku trestného stíhania konkrétnej osoby ako obvineného, základné právo byť stíhaný len spôsobom, ktorý ustanovuje zákon (čl. 17 ods. 2 prvá veta Ústavy SR) môže byť naznačený nesprávnym výkladom ustanovenia § 211 ods. 1 a 2 Tr. poriadku (ich vzájomnej súvzťažnosti) porušené.“ Cituje názor vyšších súdnych autorít. Má za to, že je nutné pri tomto procese zohľadniť a zamyslieť sa nad tým, pretože je fakt ten, že tam ten štatutárny zástupca a nielen štatutárny zástupca, ale ten pán z Rumunska sa stal aj jediným spoločníkom. Nedal súhlas. Pôvodný spoločník, ktorý v čase, keď nebol ani štatutár ani spoločník, podal na môjho klienta trestné oznámenie. Áno, je skutočnosť taká, že ten pán spáchal samovraždu. Teda čo sa dozvedel z dôvodu, že dostal vysoký trest. Podľa toho čo vie od Ing. U. O., 7 rokov natvrdo. Podotýka, z dostupných informácií, to bola partia bývalých vojakov, ktorí išli na výsluhový dôchodok a boli kamaráti. Navštevovali sa. Narodeniny, meniny. Všetci oslavovali. A naraz sa stalo to, čo sa stalo. A začali nazerať na seba krivými očami. Možno si závideli, ale spravili toto. Preto napísal, že chýbala tam konfrontácia medzi týmito ľuďmi, aby sa vyjasnili tie vzťahy medzi ľuďmi, pretože všetky tie transakcie finančné išli nie oficiálne. To je zistiteľné, to je v spise napísané. Išli na súkromné bankové účty. Takže tam preto vyslovil domnienku, že tam išlo o neplatné právne úkony, ktoré kryli tie oficiálne. Lebo všetci boli buď v konkurze alebo v úpadku. Tie ich firmy. A toto zazlieva OČTK a to považuje za dôvod zrušiť a vrátiť celý spis do prípravného konania alebo teda okresnej prokuratúre. Súd pozná právo, súd rozhodne.

Prokurátor v záverečnom návrhu uviedol, že s poukazom na vykonané dokazovanie navrhuje návrh odsúdeného zamietnuť, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky tak, ako to deklaruje ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Obhajca v záverečnom návrhu uviedol, že je toho názoru, že je tu dôvod na zrušenie a vrátenie do prípravného konania a najmä s poukazom na citovaný nálež Ústavného súdu. Za obdobný treba považovať daný prípad, a to v tom zmysle, že i tu sťažovatelia uplatňujú z ústavnoprávneho hľadiska veľmi zásadné a závažné námietky v danej súvislosti s oprávnenosťou vedenia trestného stíhania voči nim, keďže k tomu nedal súhlas poškodený, hoci ide o trestný čin vymenovaný v ustanovení § 211 ods. 1 Trestného poriadku. Ústavná sťažnosť teda nastoľuje inter alia celkom zásadnú otázku

samotnej prístupnosti vedenia trestného stíhania, čo Ústavný súd nemohol ponechať nepovšimnuté, a to predovšetkým s prihliadnutím na čl. 17 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého nikoho nemožno stíhať inak ako spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Tento právny názor vyšších súdnych autorít, teda ústavných sudcov je aplikovateľný na trestnú vec jeho klienta a je nutné sa s tým zaoberať. V tomto náleze dočítal aj to, že aj generálny prokurátor sa priklonil k tomuto názoru prezentovaných NS SR, čo bolo aj v tomto trestnom konaní vykonané, keď bolo podané dovolanie. Javí sa opodstatnený záver, že NS SR neakceptoval toto rozhodnutie. Preto apeluje na súd, ktorý sa týmto zaoberá, aby zvážil, že je tu a bolo tu porušené právo na spravodlivý proces jeho klienta so všetkými skutočnosťami, ktoré sú zaznamenané v spise, a aj na tú skutočnosť, že on zaplatil tie peniaze. Zaplatil to na súkromný účet pána N.. Javí sa tam opodstatnená domnienka jeho tvrdenia, že tam išlo o obchádzanie zákona. Tomuto sa vôbec nevenovali OČTK v prípravnom konaní, preto je nutné vrátiť sa na začiatok celého procesu.

Odsúdený v záverečnom návrhu uviedol, že súhlasí s obhajcom.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr nežnáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine, ale i treste.

Za „nové skutočnosti skôr nežnáme“ v zmysle § 394 ods. 1 až 3 Trestného poriadku por. treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Okresný súd zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Samotná argumentácia odsúdeného, že v preskúmvanej trestnej veci nebol od poškodeného zákonným spôsobom vyžadovaný súhlas s trestným stíhaním podľa § 211 ods. 1 Trestného poriadku, ako aj to, že odsúdený bol prakticky stíhaný ako fyzická osoba, pritom TRITICA obchodné družstvo je právnická osoba, neobstojí. Takéto skutkové tvrdenia odsúdeného samy o sebe nezakladajú zákonné dôvody pre povolenie obnovy konania.

Prípadné doplnenie dokazovania mal odsúdený v prvom rade uplatniť v pôvodnom trestnom konaní, predovšetkým pred okresným súdom (súdom prvého stupňa), čo neurobil, resp. odvolacím súdom. Vina odsúdeného bola v kontexte okresným súdom vykonaných dôkazov nepochybne preukázaná a správne bola ustálená aj právna kvalifikácia žalovaného skutku (zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona). Preto podanie návrhu na obnovu konania len s prihliadnutím na skutkové tvrdenia odsúdeného, nespĺňa zákonné kritériá použitia tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Odsúdený totiž v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by v pôvodnom konaní boli neznáme a boli by súčasne spôsobilé spolu s ostatnými vykonanými dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Z vyššie uvedeného okresný súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia. Oznámením uznesenia sa rozumie buď jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo dorúčením rovnopisu uznesenia. Sťažnosť sa podáva na tunajšom súde, rozhodovať o nej bude Krajský súd v Trnave. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.